

Fővárosi Ítéltábla
1.Pf.20.702/2012/5.

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Kelemen PéterÜgyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kelemen Péterügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, dr. Antal Kadosa Adorjánügyvéd által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű, jogi képviselő neve (jogi képviselő címe) által képviselt II.rendű alperes neve (II. rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen közös tulajdon megszüntetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. február 29. napján meghozott 69.P.25.495/2011/6. számú ítélete ellen a felperes részéről 8. sorszám alatt, az I. rendű alperes részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit megváltoztatja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 63.500 (Hatvanháromezer-ötszáz) forint perköltséget.

A felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt, az államot illető kereseti illetéket 90.000 (Kilencvenezer) forintra mérsékli, és annak megtérítésére a felperest kötelezi.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 52.700 (Ötvenkétezer-hétszáz) forint másodfokú perköltséget, és térítsen meg az államnak - a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására - 36.000 (Harminchétezer) forint fellebbezési illetéket.

Feljogosítja az I. rendű alperest, hogy a fellebbezésén szükségtelenül lerótt 32.000 (Harminkétezer) forint fellebbezési illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatóságától visszaigényelje.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes és az I. rendű alperes házastársak, házassági bontóperük folyamatban van. A b.-i A. utca 4. II/2. számú lakásingatlan az ingatlan-nyilvántartás szerint az I. rendű alperes tulajdona. Az ingatlanra a II. rendű alperes javára 18.500.000 forint és járulékal erejéig jelzálogjogot, valamint annak biztosítására elidegenítési és terhelési tilalmat jegyezték be. A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az ingatlan 1/2 tulajdoni hányada házastársi közös vagyon jogcímén megilleti.

Kérte tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartási bejegyzését, és az I. rendű alperes kötelezését a perköltség megfizetésére. Ez utóbbi kérelmét azzal indokolta, hogy a perindításra az I. rendű alperes magatartása adott okot, az ingatlant terhelő kölcsöntartozást a felek megállapodásától eltérően nem fizette, feltételezhető, hogy ezzel a felperesre kíván nyomást gyakorolni. Az I. rendű alperes visszaélhetne azzal a helyzettel, hogy az ingatlan a bejegyzés szerint kizárólagos tulajdona, és a vagyoni igények rendezésére vonatkozó felperesi javaslatot tartalmazó 2011. május 27-i keltezésű levelére sem válaszolt.

Az I. rendű alperes a keresetet az első tárgyaláson elismerte, és a felperes kötelezését kérte az ügyvédi megbízási szerződésben kikötött 50.000 forint + áfa perköltség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az ingatlan $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányada a felperest illeti házastársi közös vagyon jogcímén. Az illetékes földhivatali hatóság megkeresésével rendelkezett a jogváltás bejegyzéséről. A felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 900.000 forint kereseti illetékből a felperest és az I. rendű alperest személyenként 450.000 forint megfizetésére kötelezte külön felhívásra. További rendelkezése szerint a felek költségeiket maguk viselik.

Az elsőfokú eljárási illeték és a perköltség viselésére vonatkozó döntését a Pp. 81. § (1) bekezdésére, a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet (továbbiakban: Kmr.) 13. § (2) bekezdésére, az Itv. 60. § (1) bekezdésére alapította. Indokai szerint a Pp. 80. § (1) bekezdése nem alkalmazható, mert az I. rendű alperes a házastársi vagyonközösség rendezésére vonatkozó felperesi levélre nem válaszolt. A felperes viszont szabályszerű felszólítást a perindítás előtt nem küldött az I. rendű alperesnek. Így a kialakult helyzet mindkét félnek felróható.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes és az I. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést annak részbeni megváltoztatása iránt.

A felperes fellebbezésében az Itv. 58. § (1) bekezdés c) pontjára hivatkozással kérte az illeték 90.000 forintra történő mérséklését, és az I. rendű alperes kötelezését annak viselésére.

Fellebbezését azzal indokolta, hogy a házastársak megállapodása szerint a perbeli ingatlant terhelő hiteltörlesztést az I. rendű alperes egyenlíti ki az ingatlan hasznosításából befolyó bérleti díjból. Házastársa a bontóper megindításától a fizetési kötelezettséget rendszeresen elmulasztotta, és a házasság felbontását is ellenzi. A felperes a fentiekből alappal következtethetett arra, hogy házastársa a vagyoni megállapodásra vonatkozó levelére időhúzás miatt nem válaszolt. Magatartásával veszélyeztette, hogy a II. rendű alperes a hitel készfizető kezesével, a felperes édesanyjával szemben is fellép. Miután az alperes az együttműködéstől elzárkózott, a felperes alappal tarthatott attól, hogy az I. rendű alperes az ingatlant értékesíti. A perindítás előtti írásbeli felszólítással a perfeljegyzés eredményességét is veszélyeztette volna.

Az I. rendű alperes fellebbezésében a felperes kötelezését kérte a mérsékelt 90.000 forint kereseti illeték és a megbízási szerződésben kikötött 50.000 forint + áfa elsőfokú perköltség, valamint elsődlegesen a másodfokú perköltség megfizetésére. Másodlagosan annak megállapítását kérte, hogy a lerótt 72.000 forint fellebbezési illetéket az állam viseli, ennek megfelelően az ítéletábla rendelkezzen a fellebbezési illeték részére történő visszatérítéséről.

Indokai szerint a perre okot nem adott, és a keresetet az első tárgyaláson elismerte, ezért a perköltség és a mérsékelt illeték viselésére a Pp. 80. § (1) bekezdése az irányadó. A felperes a 2011. május 27-én kelt levelében az általa vélt házastársi közös vagyonból a ráeső hányad megváltására tett javaslatot. Nem kérte a perbeli ingatlan tekintetében tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartási bejegyzését, javaslata szerint az ingatlan a vagyonmegosztás eredményeként megváltási ár ellenében az I. rendű alperes kizárólagos tulajdonába kerülne. A felperes a bontóperben a 2011. szeptember 20. napján tartott első tárgyalás után, 2011. november 11. napján terjesztette elő keresetét. A kereset benyújtásáig sem hívta fel az I. rendű alperest a házastársi közös vagyonból őt megillető $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányad bejegyzéséhez történő hozzájárulás megadására.

A Fővárosi Ítéletábla a fellebbezéseket a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és megállapította, hogy a felperes fellebbezése alaptalan, az I. rendű alperes fellebbezése alapos.

Az elsőfokú bíróság a perköltség viseléséről tévesen rendelkezett a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján. A Pp. 80. § (1) bekezdése értelmében a felperes akkor kötelezhető az alperes költségeinek megtérítésére, ha a törvényben előírt konjunktív feltételek maradéktalanul megvalósultak, azaz az alperes a perre okot nem adott és a követelést az első tárgyaláson azonnal elismeri.

Abban az esetben, ha az ingatlan-nyilvántartás nem a valós tulajdoni arányokat tünteti fel, a házastársak már az életközösség fennállása alatt kérhetik - az Inyvt. 32-36. §-ának megfelelő közokiratban vagy ügyvéd által ellenjegyzett magánokiratban - a tényleges tulajdoni hányadok bejegyzését. Az I. rendű alperes alappal hivatkozott arra, hogy a felperes a 2011. május 27-én kelt levelében a házastársi közös vagyon megosztására, ennek keretében a közös vagyonba tartozó perbeli ingatlan közös tulajdonának megszüntetésére, a felperest megillető megváltási ár ellenében, az I. rendű alperes kizárólagos tulajdonába adására tett javaslatot. A felperes levele azonban nem tartalmaz felhívást az ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonszerzésének írásbeli elismerésére, az ezzel kapcsolatos peren kívüli megállapodás megkötésére. A felperes ezt követően anélkül terjesztette elő 2011. november 11. napján a tulajdonjog megállapítása iránti keresetét, hogy előtte az I. rendű alperest felszólította volna az $\frac{1}{2}$ arányú tulajdonjoga elismerésére vonatkozó jognyilatkozat megadására. A perbeli igényérvényesítést megelőzően a felperes igénye az I. rendű alperes előtt tehát nem volt ismert, és nem tanúsított olyan magatartást, amely miatt a perindítás szükségessé vált. Az ilyen magatartás megállapítására nem adott alapot, hogy a felperes perbeli nyilatkozata szerint az I. rendű alperes a II. rendű alperestől felvett

hitel törlesztő részleteit nem a szerződésnek megfelelően teljesíti. Nem merült fel adat az I. rendű alperes ingatlan értékesítési szándékára, ezért taktikus eljárásnak, a perindítás szükségessége körében a felperes javára nem értékelhető magatartásnak minősül, hogy a perindítás előtt igényét a perfeljegyzés megghiúsításának elkerülése érdekében nem tárta fel házastársa előtt.

A fentieket együttesen értékelve az ítéltábla megállapította, hogy az I. rendű alperes a perre okot nem adott, az pedig nem vitás, hogy a követelést az első tárgyaláson elismerte. A Pp. 80. § (1) bekezdésében foglalt törvényi feltételek teljesülése folytán az I. rendű alperes nem kötelezhető a perköltség megfizetésére, költségében a felperest kell elmarasztalni.

Az ítéltábla a felperest a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (továbbiakban: IM rendelet) 2. § (1) bekezdés b) pontja alapján a megbízási szerződésben kikötött 50.000 forint ügyvédi munkadíj és a 4/A. § (1) bekezdése szerinti 13.500 forint áfa, összesen 63.500 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

A felperes az I. rendű alperes elismerésére tekintettel az Itv. 58. § (1) bekezdés c) pontja értelmében 90.000 forint mérsékelt, az állam által előlegezett illeték megfizetésére köteles.

A kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint megváltoztatta.

A felperes fellebbezésének értéke 450.000 forint, az I. rendű alperes fellebbezésének értéke 500.000 forint, így az Itv. 46. § (1) bekezdése szerint a fellebbezési illeték 36.000 forint, illetve 40.000 forint. Az I. rendű alperes a fellebbezésén 72.000 forint illetéket rótt le okmánybélyegben, ezért az ítéltábla az Itv. 80. § (1) bekezdés f) pontjának alkalmazásával feljogosította a szükségtelenül lerótt 32.000 forint fellebbezési illeték visszaigénylésére.

A sikertelenül fellebbező felperes a Pp. 239. §-a szerint irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében köteles az I. rendű alperes javára 52.700 forint másodfokú perköltség megfizetésére, amelyből 10.000 forint az IM rendelet 3. § (5)-(6) bekezdése alapján megállapított, a kifejtett képviseleti tevékenységhez igazodó ügyvédi munkadíj, 2.700 forint a 4/A. § (1) bekezdése szerinti áfa, és 40.000 forint a lerótt fellebbezési illeték.

A felperes illetékfeljegyzési joga folytán az állam által előlegezett fellebbezési illeték viselésére vonatkozó rendelkezés a Kmr. 13. § (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2012. szeptember 11.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.
a tanács elnöke

. Baloginé dr. Faiszt Judit s.k.
előadó bíró

Dr. Hegedűs Mária s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
Szigeti Krisztina

írnök